

Gorzów Wlkp., dnia 26 wrzesień 2018 r.

WOJEWODA LUBUSKI

BF-VIII.431.8.2018.PFlu

Pan
JAN KAŻMIERCZAK
Lubuski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Wystąpienie pokontrolne

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (*Dz.U.2017.2234*), w związku z art. 6 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 roku o kontroli w administracji rządowej (*Dz.U.2011.185.1092*), w dniach od 9 do 19 maja 2018 r. w Wojewódzkim Inspektoriacie Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wielkopolskim została przeprowadzona w trybie zwykłym planowana kontrola finansowa. W okresie objętym kontrolą funkcję Kierownika jednostki pełnił Pan Jan Kaźmierczak.

Kontrolę przeprowadzili pracownicy Wydziału Budżetu i Finansów Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gorzowie Wlkp.:

- Arleta Pławska – Inspektor Wojewódzki w Oddziale Kontroli i Rozliczeń Finansowych – na podstawie upoważnienia Wojewody Lubuskiego nr 87-2/2018 z dnia 27 kwietnia 2018 r.
- Paweł Flügel - Inspektor Wojewódzki w Oddziale Kontroli i Rozliczeń Finansowych – na podstawie upoważnienia Wojewody Lubuskiego nr 87-1/2018 z 27 kwietnia 2018 r. – przewodniczący zespołu kontrolnego.

PRZEDMIOT I ZAKRES KONTROLI:

Sprawdzenie prawidłowości wydatkowania środków publicznych na zadania objęte planem finansowym jednostki w 2017 r. w wybranych paragrafach oraz realizacja dochodów budżetu państwa związanych z wykonywaniem tych zadań.

Zgodnie z art. 28 ust. 3 pkt 1 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, kontrolę przeprowadzono pod względem legalności, gospodarności, rzetelności i celowości.

W czasie kontroli wyjaśnień udzielali pracownicy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej:

- Pani Anna Kieźuń-Słowińska – Główna Księgowa,
- Pani Beata Gołębiowska – Naczelnik Wydziału Prawno-Organizacyjnego i Ochrony Konsumenta,
- Pan Jan Kaźmierczak – Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej,
- Pan Marcin Kurczyna – Radca Prawny.

Działalność jednostki w zakresie objętym kontrolą została oceniona pozytywnie z nieprawidłowościami i uchybieniami.

Oceny dokonano w oparciu o następujące ustalenia:

I. SPORZĄDZENIE PLANU FINANSOWEGO JEDNOSTKI ORAZ DOKONYWANIE W NIM ZMIAN W TRAKCIE ROKU BUDŻETOWEGO

Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp., zwany dalej *WIIH*, jest jednostką budżetową stanowiącą aparat pomocniczy Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, wchodzącą w skład zespolonej administracji rządowej województwa lubuskiego. Zwierzchnikiem Inspektoratu w ramach zespolonej administracji rządowej jest Wojewoda Lubuski.

WIIH działa w oparciu o Statut nadany przez Wojewodę Lubuskiego Zarządzeniem Nr 214 z dnia 30 czerwca 2010 r., zmienionym następnie Zarządzeniami Wojewody Lubuskiego Nr 61 z dnia 10 marca 2011 r., oraz Nr 343 z dnia 7 grudnia 2013 r.

Siedzibą Inspektoratu jest miasto Gorzów Wlkp., a jego właściwość miejscowa obejmuje teren województwa lubuskiego. Delegatura Wojewódzkiego Inspektoratu działa w Zielonej Górze.

WIIH zapewnia wykonywanie przez Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (*w skrócie LWIIH*), jako wyspecjalizowany organ kontroli, zadań związanych z ochroną interesów i praw konsumentów oraz interesów gospodarczych państwa w zakresie określonym ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (*Dz.U.2017.1063*) oraz w przepisach odrębnych.

Organizację wewnętrzną, szczegółowy zakres zadań i tryb pracy komórek organizacyjnych określa Regulamin Organizacyjny WIIH, wprowadzony Zarządzeniem Nr 10/2014 LWIIH z dnia 12 września 2014 r. zatwierdzony przez Wojewodę Lubuskiego 2 października 2014 r.

W okresie objętym kontrolą funkcję Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pełnił Pan Jan Kaźmierczak powołany na to stanowisko przez Wojewodę Lubuskiego.

WIIH poniósł wydatki w dziale 500 - „Handel” w rozdziale 50001 - „Inspekcja Handlowa”.

Ustalono, że założenia do planu finansowego, zostały przyjęte na podstawie ustawy budżetowej i według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do pisma FBC-I.3111.10.2017.ASob z dnia 18 stycznia 2017 r. Zatwierdzony plan finansowy przez LWIIH został przekazany do Wydziału Budżetu i Finansów LUW pismem BA.3111.2.2017.AKS z dnia 26 stycznia 2017r.

Wszystkie zmiany w planie finansowym, dokonywane były na podstawie decyzji Wojewody Lubuskiego lub w oparciu o wydane postanowienia LWIIH w granicach posiadanych uprawnień udzielonych

Zarządzeniem Wojewody Lubuskiego z dnia 7 marca 2016 r. w sprawie upoważnienia kierowników jednostek podległych Wojewodzie i kierowników jednostek zespolonej administracji rządowej w województwie do dokonywania przeniesień wydatków między paragrafami klasyfikacji budżetowej w obrębie jednego rozdziału.

Plan finansowy wydatków na rok 2017, po dokonanych zmianach, został ustalony w wysokości 3 366 451,92 zł. Wydatki wykonane ogółem, według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. wyniosły 3 361 238,09 zł, co stanowiło 99,85 % rocznego planu finansowego.

Szczegółowe dane w tym zakresie przedstawia poniższe zestawienie.

Tabela 1. Plan Finansowy w rozdziale 50001 – Inspekcja Handlowa.

Kwoty w zł

Paragraf	Nazwa paragrafu	Plan po zmianach	Wykonanie wydatków	% wykonania wydatków vs plan
<i>a</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>d</i>	<i>e</i>
3020	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń	11 792,00	11 791,89	100
3030	Różne wydatki na rzecz osób fizycznych	107,00	106,56	99,59
4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników	304 424,00	304 423,63	100
4020	Wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilne	1 939 540,15	1 939 534,12	100
4040	Dodatkowe wynagrodzenie roczne	167 704,00	167 703,44	100
4110	Składki na ubezpieczenia społeczne	369 722,75	369 677,49	99,99
4120	Składki na Fundusz Pracy	21 951,88	21 771,43	99,18
4170	Wynagrodzenia bezosobowe	16 062,39	11 090,00	69,04
4270	Zakup usług remontowych	19 424,00	19 423,20	100
4410	Podróże służbowe krajowe	16 051,18	16 050,64	100
4430	Różne opłaty i składki	9 445,00	9 444,29	99,99
4440	Odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych	71 851,00	71 851,00	100
4480	Podatek od nieruchomości	1 192,00	1 192,00	100
4550	Szkolenia członków korpusu służby cywilnej	6 124,00	6 123,70	100
4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej	1 006,00	1 005,80	99,98
4000	Grupa wydatków bieżących jednostki w tym:	410 054,57		
4210	Zakup materiałów i wyposażenia		125 471,65	
4260	Zakup energii		28 292,48	
4280	Zakup usług zdrowotnych		1 975,00	
4300	Zakup usług pozostałych		122 772,70	
4360	Opłaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych		14 710,49	
4390	Zakup usług obejmujących wykonanie ekspertyz, analiz i opinii		3 493,20	
4400	Opłaty za administrowanie i czynsze za budynki, lokale i pomieszczenia garażowe		113 333,38	
x	Ogółem	3 366 451,92	3 361 238,09	99,85

II. PRAWIDŁOWOŚĆ WYDATKOWANIA ŚRODKÓW PUBLICZNYCH W GRANICACH KWOT OKREŚLONYCH W PLANIE FINANSOWYM JEDNOSTKI W WYBRANYCH PARAGRAFACH ROZDZIAŁU 50001 – INSPEKCJA HANDLOWA

1. Paragraf 3020 – Wydatki osobowe niezaliczane do wynagrodzeń

Skontrolowano wydatki na kwotę 2 011,30 zł co stanowi 17,06% ogółem poniesionych wydatków w tym paragrafie tj. 11 791,89 zł. Kontroli szczegółowej poddano 5 pozycji księgowych (7 faktur) zaewidencjonowanych na koncie 13023020. Ustalono, że wydatki zostały poniesione na:

- zakup ręczników w ilości 26 szt. na kwotę 538,22 zł (*faktura nr FV/140/17, termin płatności 12.12.2017 r., data zapłaty 29.11.2017 r.*). Ustalono, że ręczniki zostały wydane dla pracowników za potwierdzeniem odbioru. Podstawę zakupu i wydania ręczników stanowi § 1 ust. 3a Zarządzenia LWIIH nr 4 z dnia 10 maja 2013 r. w sprawie przydziału środków higieny osobistej.
- zwrot - refundacja za zakup okularów dla 4 pracowników w łącznej wysokości 1 200,00 zł (*faktury nr – na kwotę: 67/S/2017 – 373,00 zł; 15/08/17 – 300,00 zł; 32/2017 – 300,00 zł; 39/2017 – 743,00 zł*). Refundacji udzielono na podstawie § 1 ust. 2 Zarządzenia LWIIH nr 4 z dnia 10 maja 2013 r. w sprawie przydziału środków higieny osobistej oraz zaleceń lekarza medycyny pracy wystawionych podczas badań okresowych.
- Zakup wody mineralnej dla pracowników na łączną sumę 273,08 zł (*faktury nr – na kwotę: 205/10453/2017 – 49,02 zł i 4564/17 – 224,06 zł*).

Na podstawie przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że wydatki zostały poniesione zgodnie z planowanym przeznaczeniem, w sposób celowy i oszczędny, a wydatki w tym paragrafie mieściły się w planie finansowym jednostki. Kwota wydatków wykazana w sprawozdaniu Rb-28 jest zgodna z zapisem księgowym. Ponadto na podstawie skontrolowanych dokumentów księgowych nie stwierdzono naruszenia obowiązujących przepisów wynikających z art. 21 oraz art. 22 ustawy z dnia 19 września 1994 r. o rachunkowości (*Dz.U.2017.2342*), które ustalają zasady dokumentowania operacji gospodarczych, a w szczególności warunki, jakimi powinny odpowiadać dowody księgowe stanowiące podstawę zapisów w księgach rachunkowych.

2. Paragraf 4170 – Wynagrodzenia bezosobowe

Na podstawie ewidencji księgowej ustalono, że wydatki w roku 2017 na §4170 wyniosły 11.090,00 zł, co jest zgodne z kwotą wykazaną w sprawozdaniu Rb-28 z wykonania planu wydatków budżetu państwa. Zgodnie z metodyką kontroli, do próby włączono 55,53 % wydatków zrealizowanych za pośrednictwem 7 transakcji na łączną kwotę 6.157,89 zł. Szczegółowe zestawienie wybranych do próby transakcji znajduje się w aktach kontroli. Transakcje włączone do próby dotyczyły wypłaty wynagrodzenia z tytułu zawartych umów zleceń, z czego:

- 6 transakcji związanych było z comiesięczną wypłatą wynagrodzenia za sprzątnięcie pomieszczeń siedziby WIIH w łącznej kwocie 4.470,89 zł netto.
- jedna transakcja dotyczyła wypłaty wynagrodzenia z tytułu zorganizowania i prowadzenia Stałego Sądu Polubownego działającego przy LWIIH, w kwocie 1.687,00 zł.

Ustalono, że płatności wynagrodzeń za wykonane zlecenia dokonywane były każdorazowo przelewem na wskazane konta bankowe, po wcześniejszym wystawieniu rachunku. W przypadku umowy zlecenia, której przedmiotem było zorganizowanie i prowadzenie Stałego Sądu Polubownego (*umowa zlecenie nr 7 zawarta w dniu 13 grudnia 2017 r.*), rachunek za wykonane zlecenie został wystawiony już po siedmiu dniach obowiązywania umowy i 11 dni przed zakończeniem obowiązywania umowy. Zgodnie z zapisami, umowa obowiązywała od dnia 13 grudnia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r., czyli okres jej obowiązywania wynosił 19 dni. Zleceniobiorca (*Pan Marcin Kurczyzna*) zobowiązał się do wystawienia rachunku w ostatnim dniu miesiąca, co oznacza, że rachunek należało wystawić w dniu 31 grudnia 2017 r. Ustalono jednak, że rachunek został wystawiony w dniu 20 grudnia 2017 r. Wyjaśnień w sprawie wcześniejszego wystawienia rachunku udzieliła Pani Beata Gołębiowska – Naczelnik Wydziału Prawno-Organizacyjnego i Pozasądowego Rozwiązywania Sporów Konsumenckich, wskazując, że *„Przedmiotowy rachunek został wystawiony za czynności wykonywane przez p. Marcina Kurczyznę w okresie od lipca do 20 grudnia 2017 r. związane z powołaniem nowego Stałego Sądu Polubownego. ...: rozmowy z przedstawicielami organizacji pracodawców – zachęcanie do podpisania umowy o utworzeniu SSP przy Lubuskim Wojewódzkim Inspektorze oraz wyznaczeniu spośród swoich przedstawicieli stałych arbitrów, przygotowanie projektu umowy nowego SSP, analiza wpływających wniosków do Sądu oraz przygotowanie odpowiednich pism do wnioskodawców oraz stron wniosku. Powyższe zadania zostały wykonane do dnia 20 grudnia 2017 r.”*

Mając na uwadze fakt, że wykonanie zadań przez zleceniobiorcę w terminie wcześniejszym zostało przez zespół kontrolujący potwierdzone, wyjaśnienia zostały przyjęte. Zespół kontrolny zwraca jednak uwagę na konieczność stosowania się do uzgodnień stron zawartych w podpisanej umowie. Terminy wypłaty wynagrodzeń i zasady ich wypłaty wynikają bezpośrednio z zawieranych umów, a jeżeli strony nie uregulowały tych kwestii w umowie – z przepisów Kodeksu cywilnego, w szczególności z art. 744, który mówi, że: *„W razie odpłatnego zlecenia wynagrodzenie należy się przyjmującemu dopiero po wykonaniu zlecenia, chyba że co innego wynika z umowy lub z przepisów szczególnych.”*. Z zawartej umowy wynikało, że *„Zleceniobiorca zobowiązuje się do wystawienia rachunku, w ostatnim dniu miesiąca, za wykonane zlecenie”*.

Poza wskazaną powyżej niezgodnością, skontrolowana dotacja została wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem oraz prawidłowo ujęta w ewidencji księgowej. Rachunki zostały odpowiednio opisane, sprawdzone pod względem merytorycznym, rachunkowym i zatwierdzone do wypłaty.

Wypłat dokonano w terminach wymagalnych wskazanych w umowach, co potwierdzają prawidłowo zadekretowane przelewy bankowe.

3. Paragraf 4210 – Zakup materiałów i wyposażenia

Szczegółowej kontroli poddano wydatki na łączną kwotę 40 417,19 zł, co stanowi 32,21% poniesionych wydatków w tym paragrafie w łącznej wysokości 125 471,65 zł. Do próby wybrano 8 pozycji księgowych ujętych w zapisach na koncie 13024210 (*szczegółowy wykaz skontrolowanych faktur znajduje się w aktach kontroli*). Ustalono, że skontrolowane wydatki zostały poniesione na zakup kanistrów do pobierania próbek paliw do kontroli, materiały biurowe i tonery do drukarek,

25 rolet materiałowych oraz sprzęt komputerowy i oprogramowanie. Na podstawie próby kontrolujący ustalili, że na sprzęt komputerowy i oprogramowanie wydano 32 124,00 zł, a całość zakupionego sprzętu komputerowego i oprogramowania dokonano u jednego dostawcy. Zgodnie z § 5 ust. 1 zarządzenia nr 15 LWIIH z dnia 8 grudnia 2014 zapytanie ofertowe powinno być złożone w przypadku gdy wartość zamówienia przekracza kwotę 5.000 euro (*20 874,50 zł przy kursie 4,1749 zł/1 euro*). Kontrolujący ustalili, że zakup sprzętu komputerowego i oprogramowania nie było objęte postępowaniem ofertowym. Z wyjaśnienia otrzymanego od Głównej Księgowej WIIH wynika, że pierwotnie w planie finansowym nie zakładano tak znaczących wydatków na zakup sprzętu komputerowego i oprogramowania. Zgodnie z tym wyjaśnieniem, możliwości przeznaczenia znacznej kwoty pojawiły się na przełomie listopada i grudnia 2017 r. i wynikały z przesunięcia wolnych środków finansowych na paragraf 4000. Przesunięcie środków nastąpiło decyzjami LWIIH z dnia 23.11.2017 r. w wysokości 29 910,00 zł i z dnia 12.12.2017 r. w wysokości 23 000,00 zł. W dalszej części wyjaśnienia czytamy *„W świetle powyższego zakup sprzętu komputerowego nie był wcześniej planowany, dokonywano go każdorazowo dopiero po przesunięciach środków między paragrafami klasyfikacji budżetowej, określając potrzeby jednostki w tym zakresie i robiąc rozeznanie rynku, a kwota przeznaczona na ten cel każdorazowo nie przekraczała kwoty 5 000,00 euro. (...) Dlatego wykorzystując wolne środki pod koniec roku dokonywano przy każdej zmianie planu oszacowania potrzeb jednostki i zdecydowano o wymianie starego, zużytego sprzętu komputerowego na nowy, z odpowiednimi parametrami oraz zabezpieczeniu komputerów dla nowozatrudnionych pracowników.”* (pełna treść wyjaśnienia w aktach sprawy). Kontrolujący potwierdzili, że każdorazowo zakup materiałów i wyposażenia zaewidencjonowany w tym paragrafie był poprzedzony złożeniem w systemie EZD „zapotrzebowania”. W przypadku sprzętu komputerowego i oprogramowania, zakupionego w grudniu 2017 r. na łączną kwotę 25 160,00 zł, decyzje o ich zakupie podjęto na podstawie zebranych ofert od trzech dostawców. Po zebraniu ofert sporządzone zostały notatki służbowe zawierające rekomendację wyboru oferenta, który to wybór był następnie zaakceptowany przez LWIIH. Przy podejmowaniu decyzji o wyborze dostawcy zdecydowały oferty gwarantujące najniższą cenę sprzętu komputerowego i oprogramowania o zbliżonych parametrach technicznych (*szczegóły i dokumentacja w aktach sprawy*).

Na podstawie zebranego materiału dowodowego i przyjętych wyjaśnień, kontrolujący nie dopatryli się nieprawidłowości w procesie wydatkowania środków publicznych w tym paragrafie. Kwota wydatków wykazana w rocznym sprawozdaniu Rb-28 jest zgodna z zapisem w księgach rachunkowych, wszystkie skontrolowane wydatki w tym paragrafie zostały prawidłowo udokumentowane, opisane, zadekretowane i prawidłowo ujęte w zapisach księgowych oraz poniesione w granicach zatwierdzonego planu finansowego jednostki. Sprzęt komputerowy oraz oprogramowanie zostały ujęte w książce inwentarzowej i imiennie przypisane na stan pracownikowi, któremu dany sprzęt komputerowy/oprogramowanie został wydany do użytkowania.

4. Paragraf 4270 – Zakup usług remontowych

Na podstawie ewidencji księgowej ustalono, że wydatki w roku 2017 na § 4270 wyniosły 19 423,20 zł, co jest zgodne z kwotą wykazaną w sprawozdaniu Rb-28 z wykonania planu wydatków budżetu państwa. Zgodnie z metodyką kontroli, do próby włączono 5 transakcji na łączną kwotę 8 009,50 zł, co stanowi 41,24% wykonanej dotacji. Szczegółowe zestawienie wybranych do próby transakcji znajduje się w aktach kontroli. Transakcje włączone do próby dotyczyły zakupu usług remontowych wśród których znalazły się zarówno usługi konserwacyjne i naprawcze, jak i usługi budowlano-montażowe, tj.:

- naprawa ekspresu na kwotę 220,00 zł,
- naprawa samochodu służbowego na kwotę 1 230,00 zł,
- przegląd serwisowy samochodu służbowego na kwotę 307,50 zł,
- malowanie i szpachlowanie pokoju w Delegaturze w Zielonej Górze na kwotę 3 300,00 zł,
- demontaż-montaż, wiercenie, frezowanie gniazda wtryskiwacza wraz z przeglądem serwisowym samochodu służbowego na kwotę 2 952,00 zł.

Zapłaty za wykonane usługi dokonano zgodnie z terminami wymagalnymi wskazanymi na fakturach.

5. Paragraf 4300 – Zakup usług pozostałych

Kontrolą objęto wydatki na łączną kwotę 20 809,57 zł co stanowi 16,96% wydatków poniesionych ogółem w tym paragrafie tj. 122 772,70 zł. W ramach kontroli do próby przyjęto 6 operacji księgowych zaewidencjonowanych na koncie 13024300 i dotyczyły wydatków poniesionych na:

- 1) obsługę prawną jednostki – 3 001,20 zł,
- 2) przeprowadzkę do nowej siedziby WIIH w Gorzowie – 10 455,00 zł,
- 3) opłatę najmu za urządzenia kopiujące oraz opłatę za ilość wykonanych kopii – 492,25 zł,
- 4) usługę serwisową urządzeń komputerowych – 800,00 zł,
- 5) opłatę licencyjną związaną z dostępem do LEX Sigma – 4 605,12 zł,
- 6) usługę hotelową wraz z usługą gastronomiczną – 1 456,00 zł.

Ad.1)

Podstawą wydatków związanych z obsługą prawną jest Umowa o Obsługę Prawną zawarta dnia 23 lutego 2016 r. w Gorzowie Wlkp. podpisaną w imieniu zleceniodawcy przez LWIIH. Umowa została zawarta do dnia 28.02.2018 r. Wynagrodzenie za świadczenie usług zostało ustalone ryczałtowo brutto, płatne miesięcznie w wysokości 2 100,00 zł + VAT (*brutto 2 583,00 zł*). Ponieważ umowa została zawarta na okres dwóch lat, a wartość przedmiotowej umowy za cały okres jej trwania wynosi 50 400,00 zł + VAT tj. 61 992,00 zł i zgodnie z § 5 ust. 1 zarządzenia nr 15 LWIIH z dnia 8 grudnia 2014 r. podlegała procedurze zapytania ofertowego. W toku czynności sprawdzających, kontrolujący potwierdzili, że:

- przed zawarciem umowy przeprowadzona została procedura zapytania ofertowego,
- procedurę zakończono sporządzeniem w dniu 23.02.2016 r. „Protokołu Zamówienia Publicznego”,
- protokół zatwierdzony został przez LWIIH,

- wyboru oferty dokonano w oparciu o najkorzystniejszą cenę,
- umowa na obsługę prawną zawarta została z kancelarią prawną wskazaną w zatwierdzonym przez LWIIH protokole.

Na podstawie otrzymanej dokumentacji Kontrolujący ustalili, że w dniu 28 grudnia 2016 r. podpisano aneks do obowiązującej umowy. Aneks określa zmianę, wzrost wynagrodzenia z dniem 1 stycznia 2017 r. przy zachowaniu, że pozostałe postanowienia umowy pozostają bez zmian. Kontrolujący ustalili, że w treści aneksu nie wskazano przyczyn lub okoliczności, które miałyby wpływ na zmianę i wzrost wynagrodzenia. W wyniku podpisania aneksu miesięczne wydatki związane z obsługą prawną wzrosły do kwoty 3001,20 zł brutto (2 440,00 + VAT) i są wyższe o 16,19% tj. o 340,00 zł +VAT w stosunku do pierwotnej kwoty wynikającej z umowy (2 100,00 zł + VAT). Zgodnie z obowiązującymi zasadami wynikającymi z przepisów art. 144 ust.1 pkt 1. ustawy z dnia 29 stycznia 2004 Prawo zamówień publicznych (Dz.U.2017.1579), „zakazuje się zmian postanowień w zawartej umowie w stosunku do treści oferty, na podstawie, której dokonano wyboru wykonawcy, chyba że zachodzą określone okoliczności, że *„zmiany zostały przewidziane w ogłoszeniu o zamówieniu lub specyfikacji istotnych warunków zamówienia w postaci jednoznacznych postanowień umownych, które określają ich zakres, w szczególności możliwość zmiany wysokości wynagrodzenia wykonawcy, i charakter oraz warunki wprowadzenia zmian.”* Na podstawie zebranego materiału dowodowego (w tym zapytanie ofertowe, umowa, aneks do umowy), kontrolujący ustalili, że zamawiający, nie przewidywał poszerzenia zakresu zamówienia tj. zakresu przewidywanych zmian, charakteru zmian oraz warunków wprowadzenia zmian, tym samym zgodnie z przywołanymi wyżej przepisami ustawy, LWIIH pomimo braku wystąpienia uzasadnionych okoliczności, wyraził zgodę na wzrost wynagrodzenia (wydatków budżetowych) przez zawarcie aneksu do „Umowy o Obsługę Prawną”. Należy również dodać, że ustawodawca w sprawie podnoszenia umówionego wynagrodzenia ryczałtowego w art. 632 § 1 stawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U.2017.459) przyjął zasadę, że *„Jeżeli strony umówiły się o wynagrodzenie ryczałtowe, przyjmujący zamówienie nie może żądać podwyższenia wynagrodzenia, chociażby w czasie zawarcia umowy nie można było przewidzieć rozmiaru lub kosztów pracy.”* W otrzymanym wyjaśnieniu podpisanym przez LWIIH z dnia 12 czerwca 2018 r. czytamy, że *„Kwota wynagrodzenia za obsługę prawną Inspektoratu przez kancelarię M. Kurczyzny została zwiększona w związku z toczącymi się 29 sprawami w sądzie. Pierwsze sprawy zakończyły się w Sądzie Okręgowym wyrokiem niekorzystnym dla WIIH Gorzów. Konieczne było złożenie skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego. Skarga została przyjęta oraz rozpatrzona przez Sąd Najwyższy i zakończyła się wyrokiem korzystnym dla WIIH Gorzów - czego następstwem były 2 wyroki Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. Kancelaria M. Kurczyzny dostała pełnomocnictwo do reprezentowania WIIH przed sądem. Prowadzenie tak wielu skomplikowanych spraw wymagało zaangażowania kilku radców prawnych z powyższej kancelarii. Napisanie skargi kasacyjnej jest niezmiernie trudne i wymaga zaangażowania 2-3 radców prawnych. Treść musi przekonać sędziów na posiedzeniu wstępnym (selekcyjnym) czy sprawa jest na tyle istotna, żeby zajął się nią Sąd Najwyższy. Ponieważ działania kancelarii zakończyły się wyrokami pozytywnymi dla WIIH w Gorzowie Wlkp., biorąc pod uwagę*

ogromny wkład pracy wniesiony przez Kancelarię M. Kurczyńny, pomimo wcześniejszego zapytania ofertowego podjąłem decyzję o podniesieniu wynagrodzenia do kwoty brutto 3001,20 zł, która pozostaje nadal najkorzystniejszą z przedstawionych ofert (I oferta 3690,00 zł brutto, II oferta 3936,00 zł brutto)." Kontrolujący ustalili, że sprawy sądowe, o których mowa w przytoczonym wyjaśnieniu toczyły się w latach 2014 – 2017. Umowa o obsługę prawną została podpisana w dniu 23 lutego 2016 r. czyli w trakcie trwania procesów i rozstrzygnięć sądowych. Oznacza to, że z chwilą podpisywania umowy zamawiający posiadał wiedzę o toczących się procesach i postępowaniach sądowych. Ponadto usługobiorca, zgodnie z § 3 ust. 2 zawartej umowy za „*Prowadzenie spraw sądowych, egzekucyjnych, administracyjnych oraz polubownych, o których mowa w § 2 będzie dodatkowo wynagradzany zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa poprzez wypłatę kosztów przyznanych Zleceniodawcy z tytułu zastępstwa procesowego w toczących się postępowaniach.*”

Na podstawie zebranego materiału dowodowego, otrzymanego wyjaśnienia i dokonanych ustaleń, w świetle obowiązujących przepisów, kontrolujący nie dopatrzili się okoliczności, które uzasadniałyby zawarcie aneksu do „Umowy o Obsługę Prawną” uprzednio zawartej w drodze oferty publicznej. Podpisanie aneksu spowodowało, że roczne wydatki związane z obsługą prawną WIIH w 2017 r., wynikające z umowy, wzrosły o kwotę 5 018,40 zł.

Co do zasady zmiana umowy w sprawie zamówienia publicznego lub umowy ramowej z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych stanowi podejrzenie naruszenia dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 17 ust.6 ustawy z dnia 17 grudnia 2004r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (*Dz.U.2018.1458*).

Ad.2)

Usługa związana z przeprowadzką do nowej siedziby WIIH w Gorzowie realizowana była na podstawie zawartej umowy z dnia 09.03.2017 r. podpisanej przez LWIIH. Całkowity koszt związany z usługą wyniósł 10 455,00 zł i był zgodny z treścią zawartej umowy.

Ad.3)

Usługa serwisowa dotyczyła okresowych przeglądów technicznych urządzeń komputerowych. Zgodnie z zawartą umową z dnia 02.01.2017 r. podpisaną przez LWIIH. Umowa o świadczenie usług serwisowych obejmowała do 10 godzin pracy miesięcznie z wynagrodzeniem ryczałtowym 800,00 zł miesięcznie i została zawarta na okres 01.01 – 31.12.2017 r.

Ad.4)

Oplata za najem urządzeń kopiujących i za ilość wykonanych kopii wynika z umowy zawartej w dniu 1 czerwca 2015 r. (*aneksowana w kolejnych latach – przedłużany czas trwania umowy na kolejny rok*). Umowa i kolejne aneksy podpisane zostały przez LWIIH.

Ad.5)

Oplata licencyjna za dostęp do wybranych modułów LEX Sigma poniesiona została na podstawie złożonych i podpisanych przez LWIIH zamówień.

Ad.6)

W trakcie kontroli ustalono również, że w paragrafie tym zostały zaksięgowane wydatki związane z usługą hotelową i usługą gastronomiczną (*faktura nr 1588/2017 z dnia 20.10.2017 r.*) na kwotę 1 456,00 zł w tym usługa hotelowa 851,00 zł i usługa gastronomiczna 605,00 zł. Jak ustalono wydatki te zostały poniesione w związku z poleceniem wyjazdu służbowego dla dwóch pracowników WIIH (*delegacja nr: 159/2017 i 171/2017*) i zgodnie z klasyfikacją budżetową wydatki, o których mowa wyżej powinny zostać ujęte w paragrafie 4410 – Podróże krajowe służbowe. W wyjaśnieniu otrzymanym od Głównej Księgowej WIIH czytamy że *„Wydatek w 2017 r. w kwocie 1.456 zł dotyczący usługi hotelowej i gastronomicznej ... został przez pracownika zaewidencjonowany w księgach rachunkowych jednostki na § 4300 na podstawie faktury. (...) Pracownik nie powiązał w/w wydatku z delegacjami służbowymi pracowników (rozliczonymi i zaksięgowanymi przez innego pracownika), których dana usługa dotyczyła.”*

Poza opisanymi powyżej uchybieniami, skontrolowane wydatki w tym paragrafie zostały prawidłowo udokumentowane, opisane, zadekretowane i prawidłowo ujęte w księgach rachunkowych oraz poniesione w granicach zatwierzonego planu finansowego jednostki. Ponadto kwota wydatków wykazana w rocznym sprawozdaniu Rb-28 jest zgodna z zapisem księgowym.

6. Paragraf 4410 – Podróże krajowe służbowe

W roku 2017 WIIH w Gorzowie na podróże służbowe krajowe przeznaczył łącznie 16 050,64 zł. Szczegółowej kontroli poddano wydatki na kwotę 3 224,09 zł co stanowi 20,09% poniesionych wydatków ogółem w tym paragrafie. Próbie poddano 9 rozliczonych delegacji służbowych na kwotę 2 624,09 zł oraz wydatki poniesione na zakup jednorazowych biletów komunikacji miejskiej (*MZK*) w wysokości 600,00 zł (*dwie pozycje księgowe*). Ustalono, że każde polecenie wyjazdu służbowego zostało zatwierdzone przez uprawnioną osobę. Dla każdej z delegacji został nadany numer kolejny polecenia wyjazdu zgodnie z rejestrem. Wszystkie skontrolowane rozliczone wydatki związane z delegacjami służbowymi zostały prawidłowo udokumentowane, sprawdzone i zatwierdzone do wypłaty. W przypadku rozliczenia kosztów delegacji związanych z wykorzystaniem samochodu prywatnego do celów służbowych przyjęto stawkę ryczałtu w wysokości 0,4179 zł za każdy przejechany kilometr. Stawka ta wynika z zarządzenia nr 3 LWIIH z dnia 19/04/2013 i stanowi 50% maksymalnej stawki ustawowej. Dla dokumentowania rozliczeń biletów komunikacji miejskiej prowadzona jest ewidencja przychodu i rozchodu biletów MZK. Z zapisów ewidencji wynika, że bilety MZK wykorzystywane są do celów służbowych wynikających przede wszystkim z przeprowadzanych kontroli przez pracowników WIIH.

Kontrolujący potwierdzili, że objęte kontrolą wydatki zostały prawidłowo opisane, rozliczone i zaewidencjonowane w księgach rachunkowych oraz wydatkowane zgodnie z potrzebami i w ramach planu finansowego jednostki, a kwota wydatków wykazana w rocznym sprawozdaniu Rb-28 jest zgodna z zapisem w księgach rachunkowych.

7. Paragraf 4550 – Szkolenia członków korpusu służby cywilnej

Paragraf 4700 – Szkolenia pracowników nie będących członkami korpusu służby cywilnej

Na podstawie ewidencji księgowej ustalono, że wydatki w roku 2017 na § 4550 wyniosły 6 123,70 zł, natomiast na § 4700: 1 005,80 zł. Wartości te są zgodne z kwotami wykazanymi w sprawozdaniu Rb-28 z wykonania planu wydatków budżetu państwa. Zgodnie z metodyką kontroli, skontrolowano 100% wydatków poniesionych na szkolenia pracowników WIIH. Pracownicy w roku 2017 uczestniczyli łącznie w 14 szkoleniach o zróżnicowanej tematyce. Były to przede wszystkim szkolenia specjalistyczne odpowiadające zajmowanym stanowiskom pracy, ale także szkolenia okresowe BHP oraz e-learningowe. Szkolenia zostały rozliczone fakturami lub rachunkami kosztów podróży służbowej wystawionymi i zapłaconymi po odbyciu szkolenia. Zapłata nastąpiła zgodnie z terminami wskazanymi na fakturach lub w rozliczeniu kosztów podróży służbowej. Szczegółowe zestawienie szkoleń z udziałem wszystkich pracowników WIIH uwzględniające tematykę, termin, miejsce oraz imię i nazwisko uczestnika szkolenia, znajduje się w aktach kontroli.

Skontrolowane dotacje zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem oraz prawidłowo ujęte w ewidencji księgowej, tj. zgodnie z rodzajami wydatków wskazanymi w załączniku nr 4 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (*Dz.U.2014.1053*).

III. KONTROLA USTALANIA, POBIERANIA I ROZLICZANIA DOCHODÓW BUDŻETU PAŃSTWA ORAZ TERMINOWOŚĆ ICH ODPROWADZENIA NA KONTO BUDŻETU PAŃSTWA W ROZDZIALE 50001 I W WYBRANYCH PARAGRAF

Wartość planowanych dochodów do zrealizowania przez WIIH w 2017 r. w rozdziale 50001 – Inspekcje handlowe, została ustalona na kwotę 30 000,00 zł, a wysokość dochodów wykonanych z tego zakresu wyniosła 76 396,38 zł. Dane dotyczące wykonania dochodów w poszczególnych paragrafach przedstawia poniższe zestawienie:

Rozdział	Paragraf	Plan dochodów (kwoty w zł)	Dochody wykonane (kwoty w zł)
	0570	10 000,00	16 078,40
	0580	15 000,00	11 945,88
	0640	0,00	139,20
50001	0830	5 000,00	6 619,77
	0920	0,00	60,01
	0940	0,00	41 486,10
	0970	0,00	67,02
50001	RAZEM	30 000,00	76 396,38

Zgodnie z przyjętą metodologią szczegółową kontrolą objęto dochody wykonane w § 0570, § 0580, § 0830 i § 0940 na łączną kwotę 57 987,87 zł, co stanowi 75,90% wszystkich zrealizowanych dochodów w tym rozdziale oraz 100% wykonanych dochodów w tych paragrafach pod kątem terminowości odprowadzania na rachunek budżetu państwa.

1. Terminowość odprowadzania dochodów

Tryb i terminy przekazywania dochodów do budżetu państwa reguluje Rozdział 3 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu państwa (*Dz.U.2016.69*), który mówi, że:

- dochody są gromadzone na rachunkach bieżących dochodów państwowych jednostek budżetowych i przekazywane na centralny rachunek bieżący budżetu państwa, którego dysponentem jest Minister Finansów,
- dochody pobierane przez państwowe jednostki budżetowe są przekazywane przez te jednostki według stanu środków na:
 - 5. dzień miesiąca – do 10. dnia danego miesiąca,
 - 10. dzień miesiąca – do 15. dnia danego miesiąca,
 - 15. dzień miesiąca – do 20. dnia danego miesiąca,
 - 20. dzień miesiąca – do 25. dnia danego miesiąca,
 - 25. dzień miesiąca – do ostatniego dnia danego miesiąca,
 - ostatni dzień danego miesiąca – do 5. dnia następnego miesiąca
 - odpowiedni rachunek dochodów centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa, z zachowaniem rodzaju wpływów.

W zakresie terminowości odprowadzania dochodów na rachunek budżetu państwa, zgodnie z metodyką, szczegółowej kontroli poddano 100% dochodów pobranych i odprowadzonych do budżetu państwa w § 0570, § 0580, § 0830 i § 0940. Na podstawie ewidencji księgowej na koncie 130, ustalono, że 100% pobranych dochodów zostało terminowo odprowadzonych na rachunek budżetu państwa.

2. Wykonanie dochodów w § 0570 – Wpływy z tytułu grzywien, mandatów i innych kar pieniężnych od osób fizycznych

Na podstawie ewidencji księgowej ustalono, że dochody w roku 2017 w § 0570 wyniosły 16 078,40 zł, co pozostaje w zgodzie z kwotą wykazaną w sprawozdaniu Rb-27 z wykonania planu dochodów budżetowych. Zgodnie z metodyką kontroli do próby wybrano 5 decyzji na łączną kwotę 4 660,00 zł, co stanowi 28,98% wykonanych dochodów. Szczegółowe zestawienie wybranych do próby decyzji, znajduje się w aktach kontroli. Skontrolowane decyzje dotyczyły nałożenia kar pieniężnych z poniższych tytułów:

- nie uwidacznianie w miejscu sprzedaży detalicznej, cen jednostkowych kosmetyków,
- brak w miejscu sprzedaży nazwy środka spożywczego, nazwy albo imienia i nazwiska producenta,

- braku wykazu składników z uwzględnieniem substancji powodujących alergię lub reakcje nietolerancji,
- wprowadzenia do obrotu produktów nieodpowiadających jakości handlowej lub zafałszowanych,
- naruszenie wymagań w zakresie znakowania towarów.

Powyższe kary zostały nałożone w oparciu o ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (*Dz.U.2016.1604*) oraz o ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (*Dz.U.2014.915*). Obowiązujące terminy wpłaty kary ustanowione decyzją zostały zachowane, a wpłat dokonano na właściwy rachunek bankowy. Ponadto daty na wyciągach bankowych są zgodne z datami ujętymi w ewidencji księgowej.

3. Wykonanie dochodów w § 0580 – Wpływy z tytułu grzywien, mandatów i innych kar pieniężnych od osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych

Na podstawie ewidencji księgowej prowadzonej na koncie 130030580 ustalono, że dochody w roku 2017 w § 0580 wyniosły 11 945,88 zł i w tej samej wysokości zostały ujęte w sprawozdaniu rocznym z wykonania dochodów Rb-27. Zgodnie z metodyką kontroli, do próby wybrano 5 decyzji na łączną kwotę 5 222,00 zł, co stanowi 43,71% wykonanych dochodów. Inspektorzy WIIH kontrole realizowali w oparciu o przedmiotowy i podmiotowy zakres kontroli wynikający z art. 9a ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (*Dz.U.2017.1063*). I tak spośród 5 skontrolowanych decyzji, w wyniku których nałożono karę grzywny, 2 były realizowane w oparciu o plany zatwierdzone przez Prezesa UOKiK, kolejne 2 kontrole wynikały z planu opracowanego przez LWIIH, a jedna została przeprowadzona na podstawie informacji konsumenta (*tzw. interes konsumenta*). Skontrolowane decyzje dotyczyły nałożenia kar pieniężnych w związku z niewykonaniem obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (*Dz.U.2014.915*) oraz w korespondencji z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (*Dz.U.2015.2121*). Na podstawie zapisów księgowych oraz wyciągów bankowych kontrolujący ustalili, że zgodnie z wydanymi decyzjami, należności wynikające z nałożonych grzywien, zostały wniesione w terminach wskazanymi decyzjami (*szczegółowe dane dotyczące skontrolowanych decyzji w aktach kontroli*).

4. Wykonanie dochodów w § 0830 – Wpływy z usług

Na podstawie ewidencji księgowej ujętej na koncie 13030830 ustalono, że dochody w roku 2017 w tym paragrafie wyniosły 6 619,77 zł, a wartość wykonania dochodów budżetowych została w tej samej wysokości ujęta w sprawozdaniu rocznym Rb-27. Zgodnie z przyjętą metodyką, kontrolą objęto 100% wykonanych dochodów. Dochody wykonane w tym paragrafie wynikały z art. 30 stawy o Inspekcji Handlowej, który stanowi, że: „Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, którą następnie przekazuje się na rachunek dochodów budżetu państwa,

o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej." Kontrolujący ustalili, że dochody wykonane w tym paragrafie poprzedzone były wystawieniem stosowanej decyzji. Przed wydaniem decyzji kontrolowany był powiadamiany o:

- wynikach kontroli z badania próbek wraz z sprawozdaniem z badania,
- przysługującym prawie złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej,
- wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie obowiązku uiszczenia należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

W skontrolowanych decyzjach wysokość należności za przeprowadzone badanie próbek ustalane było w oparciu o faktycznie poniesione przez WIIH koszty badań tj. na podstawie rachunków wystawionych przez instytucję uprawnioną do przeprowadzania badania próbek. W przypadku trzech firm w związku ze zwłoką w opłacie nałożonej grzywny wysłano upomnienie, w jednym przypadku wystawiono tytuł wykonawczy. W pozostałych 9 przypadkach uregulowanie należności z tytułu nałożonej kary grzywny odbyło się w terminie wskazanym w decyzji (*szczegółowe dane dotyczące skontrolowanych decyzji w aktach kontroli*). Kontrolujący potwierdzili, że zapisy operacji ujętych w księgach rachunkowych, dotyczących uregulowania należności za przeprowadzenie badania próbek, są zgodne wyciągami bankowymi.

5. Wykonanie dochodów w § 0940 – Wpływy z rozliczeń z lat ubiegłych

Na podstawie ewidencji księgowej ustalono, że wykonane dochody w roku 2017 w § 0940 wyniosły 41 486,10 zł, co pozostaje spójne z kwotą wykazaną w sprawozdaniu Rb-27 z wykonania planu dochodów budżetowych (*kolumna 9*). Zgodnie z metodyką kontroli, do próby włączono 5 transakcji, na łączną kwotę 41 486,10 zł, tj. 100% wykonanych dochodów. Szczegółowe zestawienie wybranych do próby transakcji, znajduje się w aktach kontroli. Skontrolowane transakcje dotyczyły zwrotów należności z trzech tytułów:

- 1) zwrot należności z tytułu kwot zasądzonych wyrokiem sądu – 3 transakcje na kwotę 40 922,98 zł,
- 2) zwrot należności z tytułu potrącenia za paliwo wykorzystywane do celów prywatnych – jedna transakcja na kwotę 120,36 zł,
- 3) Zwrot części należności z tytułu ubezpieczenia samochodu służbowego – jedna transakcja na kwotę 442,76 zł.

Zwrot należności z tytułu kwot zasądzonych wyrokiem sądu

Wykazane do zwrotu należności dotyczyły trzech pracowników WIIH. Łączna kwota zwrotu (*dochody wykonane*) w roku 2017 wyniosła 40 922,98 zł, w tym:

- jeden pracownik [REDAKTOWANE] dokonał zwrotu w pełnej wysokości długu, tj. w kwocie 15 784,23 zł w dniu 19.06.2017 r., na podstawie wyroku sądu,
- dwóch pracowników [REDAKTOWANE]) dokonało zwrotu połowy należnego długu, na podstawie oświadczenia Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o zwolnieniu z długu, odpowiednio w kwotach: 10 356,89 zł oraz 14 781,86 zł w terminach: 05.10.2017 r., 21.11.2017 r. Oświadczenia o zwolnieniu z długu, w przypadku tych dwóch

pracowników, dotyczyły umorzenia części należności powstałej na skutek wyroku sądu (*skargi kasacyjnej WIIH*) i obowiązku zwrotu otrzymanych wcześniej środków z tytułu wynagrodzenia za pracę.

Zespół kontrolny ustalił, że poza wymienionymi trzema pracownikami, jeszcze jeden pracownik [REDAKTOWANO] w roku 2017 posiadał należności na rzecz WIIH w wysokości 20 355,61 zł, które to umorzono w 100%. Należność ta powstała także na skutek wyroku sądu.

Tym samym ustalono, że:

- czterech pracowników w roku 2017 ([REDAKTOWANO]) posiadało należności na rzecz WIIH zasądzone wyrokiem sądu i było zobowiązanych do zwrotu łącznie kwoty głównej w wysokości 86 417,34 zł z tytułu należności powstałej na skutek skargi kasacyjnej WIIH,
- trzech pracowników wystąpiło do WIIH z wnioskiem o umorzenie należności ([REDAKTOWANO]) i w odpowiedzi na złożone wnioski, WIIH dokonał 3-ech umorzeń na łączną kwotę 45 494,36 zł, tj. jednemu pracownikowi umorzono 100% należności (*Krzysztof Tyczka*), dwóm następnym umorzono po 50% ([REDAKTOWANO]),
- zwrotu należności dokonało trzech pracowników na łączną kwotę 40 922,98 zł, tj. dwóch pracowników, którym umorzono 50% należności ([REDAKTOWANO]) oraz jeden pracownik ([REDAKTOWANO]), który nie występował z wnioskiem o umorzenie należności, w związku z czym zwrócił 100% należności.

Szczegółowa lista umorzeń należności pracowników wobec WIIH w roku 2017 znajduje się w aktach kontroli.

Zespół kontrolny ustalił, że WIIH dokonywał przypisu w/w należności w terminie następującym po wpływie należności na rachunek dochodów WIIH, w kwotach równych tym wpływom. Terminy wpłat i przypisów należności przedstawiono poniżej:

- [REDAKTOWANO] wpłacił należność w kwocie 14 781,86 zł na rachunek WIIH w dniu 21.11.2017 r., a w ewidencji księgowej na koncie 760 dokonano zapisu: data operacji: 30.11.2017 r., data wprowadzenia: 05.12.2017 r.,
- [REDAKTOWANO] wpłaciła należność w kwocie 10 356,89 zł na rachunek WIIH w dniu 05.10.2017 r., w ewidencji księgowej na koncie 760 dokonano zapisu: data operacji: 31.10.2017 r., data wprowadzenia: 08.11.2017 r.,
- [REDAKTOWANO] – wpłaciła należność w kwocie 15 784,23 zł na rachunek WIIH w dniu 09.06.2017 r., natomiast w ewidencji księgowej na koncie 760 zaksięgowano kwotę 15 784,23 zł pod datą operacji: 19.06.2017 r.

W konsekwencji powyższych działań, wskazane należności w § 0940 w kolumnie 7 sprawozdania z wykonania planu dochodów budżetowych Rb-27, pokazują dochody wykonane a nie pokazują kwot należności głównej powstałej w momencie powstania zobowiązania (*wyrok sądu*). Brak uwzględnienia w sprawozdaniu rzeczywistej wartości należności głównej (*kolumna 7*) oraz rzeczywistych wartości

umorzeń (kolumna 8) skutkuje błędnymi zapisami kwot w kolumnach 7 i 9 sprawozdania Rb-27. W udzielonych wyjaśnieniach Głównej Księgowej czytamy: „Przypisu należności, dotyczących zwrotu środków wypłaconych na mocy wyroków sądowych pracownikom jednostki, dokonywano pod datą wpływu środków na rachunek dochodów budżetowych Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. Przypisy dokonywane były w wysokości wpływów. W roku 2017 wpłynęły do księgowości jedynie dwa pisma związane z w/w sprawami tj. „oświadczenia o zwolnieniu z długu” dotyczące [REDAKTOWANE] (wpłynęły odpowiednio w listopadzie i wrześniu 2017 r.). Komplet dokumentów umożliwiający dokonanie prawidłowych księgowania (wyroki sądowe, pisma skierowane do pracowników z wezwaniem do zapłaty, wnioski pracowników o umorzenie należności oraz pozostałe oświadczenia o zwolnieniu z długu) Wydział Budżetowo-Administracyjny otrzymał w maju 2018 r. W tym też miesiącu dokonano przypisu pozostałych do zapłaty należności (wynikających z w/w wyroków). Po dokładnym przeanalizowaniu wszystkich dokumentów dokonane zostaną pozostałe niezbędne księgowania.

Ponadto informuję, że przypisu należności dokonano na koncie 760 „Pozostałe przychody operacyjne”. Natomiast umorzenia należności ujmowane są w jednostce na koncie 761 „Pozostałe koszty operacyjne”.

Biorąc pod uwagę powyższe wyjaśnienia, a także wyjaśnienia dostane w dniu 13 czerwca 2018 r. oraz zapisy z ewidencji księgowej, a także wnioski płynące z analizy dokumentów pn. „oświadczenia o zwolnieniu z długu” ustalono, że:

- w przypadku dwóch pracowników ([REDAKTOWANE]), dla których komórka budżetowa posiadała „oświadczenia o zwolnieniu z długu” można było dokonać właściwych (data i kwota) księgowania należności - kwot głównych - oraz potrąceń (umorzeń), gdyż w oświadczeniach o zwolnieniu z długu znajduje się data powstania zobowiązania (potrzebna w celu dokonania przypisu należności) oraz data zwolnienia z długu (potrzebna w celu dokonania umorzenia). Ewentualne wątpliwości co do treści dokumentów należało wyjaśnić kierując zapytanie do właściwej komórki merytorycznej,
- w przypadku jednego pracownika ([REDAKTOWANE]), komórka budżetowa dokonała księgowania, gdyż posiadała wiedzę na temat zaistniałych zdarzeń już w czerwcu 2017 r. W dniu 09.06.2017 r. Pani [REDAKTOWANE] dokonała zwrotu pełnej wysokości długu na rachunek bankowy WIIH. Następnie w dniu 22.06.2017 r. na koncie 760094 dokonano zapisu księgowego o treści „...[REDAKTOWANE] wyrok sądu”. Ponadto, w odpowiedzi na zapytanie zespołu kontrolnego dotyczące przyczyn przetrzymania przez 14 dni na koncie dochodów budżetowych jednostki kwoty 15 784,23 zł., Główna Księgowa wyjaśniła, że: „ (...) wpłatę zaksięgowano na § 2980 na czas wyjaśnienia tytułu wpłaty oraz prawidłowości jej przyjęcia na dochody budżetowe.”,
- w przypadku jednego pracownika ([REDAKTOWANE]), dla których komórka budżetowa nie posiadała dokumentów, nie można było dokonać właściwych księgowania,
- należności budżetowe z powyższych tytułów zostały przypisane na konto 760 (Pozostałe przychody operacyjne), ale nie zostały zaewidencjonowane na koncie 221 (Należności z tytułu

dochodów budżetowych), pomimo informacji zawartej w notatce służbowej Głównej Księgowej, że: „*Należności budżetowe przypisywane są na koncie 221 „Należności z tytułu dochodów budżetowych” w korespondencji z odpowiednimi kontami zespołu 7 „Przychody, dochody i koszty”.*”

Powyższe postępowanie jest niezgodne z zapisami art. 20 i art. 24 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (*Dz.U.2016.1047*). Zgodnie z art. 20, ust. 1, do ksiąg rachunkowych okresu sprawozdawczego należy wprowadzić, w postaci zapisu, każde zdarzenie, które nastąpiło w tym okresie sprawozdawczym. Oznacza to, że:

- sam fakt posiadania przez jednostkę wiedzy na temat zdarzenia obliuguje ją do ujęcia w księgach rachunkowych tego zdarzenia,
- wszystkie operacje finansowe i gospodarcze występujące w jednostkach sektora finansów publicznych, a także inne znaczące zdarzenia muszą być rzetelnie dokumentowane na właściwych kontach, a dokumentacja powinna być łatwo dostępna dla upoważnionych osób.

Natomiast zgodnie z art. 24, ust. 1, cytowanej ustawy, księgi rachunkowe powinny być prowadzone rzetelnie, bezbłędnie, sprawdzalnie i bieżąco, z zachowaniem zasady sprawdzalności, czyli:

- prowadzenie zapisów księgowych w sposób uporządkowany chronologicznie i systematycznie według kryteriów klasyfikacyjnych umożliwiających sporządzenie obowiązujących jednostkę sprawozdań finansowych i innych, sprawozdań, w tym deklaracji podatkowych oraz dokonanie rozliczeń finansowych,
- zapewnienie dostępu do zbiorów danych pozwalających, bez względu na stosowaną technikę, na uzyskanie w dowolnym czasie i za dowolnie wybrany okres sprawozdawczy jasnych i zrozumiałych informacji o treści zapisów dokonanych w księgach rachunkowych.

Co do zasady nieustalenie należności Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub innej jednostki sektora finansów publicznych albo ustalenie takiej należności w wysokości niższej niż wynikająca z prawidłowego obliczenia stanowi podejrzenie naruszenia dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (*Dz.U.2018.1458*).

Zespół kontrolny ustalił także, że ewidencja szczegółowa do konta 221 (*Należności z tytułu dochodów budżetowych*) nie jest prowadzona z wyodrębnieniem podziałek klasyfikacji budżetowej. Potwierdziła to Główna Księgowa w notatce służbowej, w której czytamy: „*Ewidencja szczegółowa do konta 221 prowadzona jest z wyodrębnieniem rozrachunków z poszczególnymi dłużnikami, natomiast na kontach korespondujących według podziałek klasyfikacji budżetowej. Zakwalifikowanie danej należności do odpowiedniego paragrafu w celu sporządzenia sprawozdania RB-27 następuje poprzez sprawdzenie w systemie księgowym konta każdego dłużnika.*”

Powyższy sposób prowadzenia ewidencji szczegółowej do konta 221 jest niezgodny z zasadami zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2010 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych

oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (*Dz.U.2013.289*), załącznik Nr 3 (*Plan kont dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych*). Opis do konta 221 mówi, że ewidencja szczegółowa do konta 221 powinna być prowadzona według dłużników i podziałek klasyfikacji budżetowej oraz budżetów, których należności dotyczą. Ponadto, należy zwrócić uwagę na zapisy § 14, ust. 2 w/w rozporządzenia, zgodnie z którym plany kont wskazane w rozporządzeniu stanowią podstawę do opracowania zakładowych planów kont. Do ewidencji należności jednostek z tytułu dochodów budżetowych służy konto 221, a nie konto 760.

W przypadku konta 221, na podstawie przedstawionej do kontroli ewidencji księgowej (*zestawienie sald i obrotów okres 13, zamknięcie roku*), zespół kontrolny nie mógł potwierdzić zgodności kwot wykazanych w sprawozdaniu Rb-27 (*kolumna 7*) z danymi wynikającymi z tej ewidencji. Na prośbę zespołu kontrolnego dotyczącą przedstawienia analitycznego zestawienia należności budżetowych z wyodrębnieniem podziałek klasyfikacji budżetowej, potwierdzających kwoty na poszczególnych paragrafach w kolumnie 7 sprawozdania Rb-27, zespół kontrolny otrzymał od Głównej Księgowej zestawienie tabelaryczne pokazujące zagregowane dane z wyodrębnieniem kont księgowych, zamiast analitycznego zestawienia z wyodrębnieniem podziałek klasyfikacji budżetowej.

W powyższym przypadku należy wskazać na obowiązek uwzględniania zapisów § 9, ust. 2, Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (*Dz.U.2016.1015*) o treści: „*kwoty wykazane w sprawozdaniach powinny być zgodne z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej.*”

Poza opisanymi powyżej kwestiami w zakresie zwrotu należności zasądzonych wyrokami sądu, zespół kontrolny zwrócił także uwagę na dwie sprawy:

- 1) podstawy prawnej dokonanych umorzeń należności zasądzonych wyrokami sądu,
- 2) naliczania i egzekwowania odsetek ustawowych od należności głównej powstałej na mocy wyroków sądów.

Ad. 1)

Wyjaśnień w sprawie umorzeń udzielił Radca Prawny: „*Należności będące przedmiotem umorzenia dokonanego przez Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stanowią wypłacone bez podstawy prawnej wynagrodzenia pracownicze. Wpłaty dokonano na podstawie prawomocnych wyroków sądów powszechnych, zmienionych następnie po wyroku Sądu Najwyższego. Stroną w postępowaniach sądowych był Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. Zgodnie bowiem z art. 3 kodeksu pracy pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają one pracowników. Zgodnie z art. 31 kodeksu pracy za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną czynności w sprawach z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający tą jednostką albo inna wyznaczona do tego osoba. Na podstawie art. 8 ustawy o Inspekcji Handlowej Wojewódzki inspektor kieruje działalnością wojewódzkiego inspektoratu inspekcji handlowej, zwanego dalej "wojewódzkim inspektoratem". Wojewódzki inspektorat jest jednostką budżetową.*

Zgodnie z art. 58 ustawy o finansach publicznych do umarzania, odraczania terminów lub rozkładania na raty spłat należności, o których mowa w art. 55, są uprawnieni:

- 1) Minister Finansów - w odniesieniu do należności Skarbu Państwa wynikających ze stosunków prawnych, w zakresie których jest on właściwy;
- la) wojewoda - w odniesieniu do należności Skarbu Państwa wynikających z realizowanych przez wojewodę zadań z zakresu wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;
- 2) kierownik państwowej jednostki budżetowej - w odniesieniu do pozostałych należności przypadających tej jednostce budżetowej, jeżeli wartość należności głównej nie przekracza kwoty 40 000 zł;
- 3) dysponent państwowego funduszu celowego - w odniesieniu do należności tego funduszu;
- 4) dysponent części budżetowej - w pozostałych przypadkach.

W niniejszym stanie faktycznym wszystkie należności główne będące przedmiotem umorzenia nie przekraczały kwoty 40 tys. zł. Należności te stanowiły bezpodstawnie wypłacone kwoty wynagrodzeń, których dysponentem jako pracodawca jest Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej. Z tego względu należy uznać, iż do tych umorzeń zastosowanie ma art. 58 ust. 1 pkt. 2 ustawy o finansach publicznych."

Ad. 2)

W sprawie naliczania i egzekwowania odsetek wyjaśnienia udzieliła Naczelnik Wydziału Prawno-Organizacyjnego i Pozasądowego Rozwiązywania Sporów Konsumenckich. „WIIH nie naliczał odsetek. Odsetki nalicza się od momentu wymagalności roszczenia a taka sytuacja nie nastąpiła. Wyroki Sądu Okręgowego (po kasacji) nie zobowiązywały strony do zwrotu nienależnie pobranej kwoty, a jedynie oddaliły powództwo. To do WIIH należał obowiązek zwrócenia się do pracowników o zwrot przedmiotowych kwot, co uczynił. Wynikiem prowadzonego postępowania o zwrot nienależnie pobranej kwoty było 1 umorzenie całkowite i 2 umorzenie połowy kwoty. Pracownicy, którzy otrzymali umorzenie połowy kwoty, niezwłocznie wpłacili pozostałą kwotę na konto WIIH w Gorzowie Wlkp.”

Zwrot należności z tytułu potrącenia za paliwo wykorzystywane do celów prywatnych

W przypadku umorzenia całkowitego dochód w kwocie 120,36 zł dotyczył potrącenia za zużycie paliwa w aucie służbowym wykorzystywanym w celach prywatnych przez LWIIH. Ponieważ zużycie paliwa miało miejsce w grudniu 2016 r., a potrącenia z wynagrodzenia dokonano na liście płac w styczniu 2017 r., kwotę tę przekazano na dochody. Potrącenia dokonano w dniu 26.01.2017 r., co potwierdza przelew bankowy oraz zapisy ewidencji księgowej,

Zwrot części należności z tytułu ubezpieczenia samochodu służbowego

W przypadku umorzenia połowy kwoty dochód w kwocie 442,76 zł dotyczył zwrotu części wydatku poniesionego na opłacenie polisy ubezpieczeniowej samochodu służbowego. Ubezpieczenie samochodu obejmowało okres od 24.08.2016 r. do 23.08.2017 r. W związku z przekazaniem w/w auta Urzędowi Miasta Gorzowa Wlkp. z dniem 23.12.2016 r., WIIH wystąpił o zwrot części wydatków dot. przedmiotowej polisy, za okres, w którym auto nie było już na stanie inspektoratu, a za który opłacona

była polisa. Ubezpieczyciel dokonał zwrotu w dniu 04.01.2017 r., a następnie w dniu 05.01.2017 r. zwrot przekazano na dochody budżetowe jednostki. Operacje związane z uzyskanym dochodem potwierdza przelew bankowy oraz zapisy ewidencji księgowej.

IV. KONTROLA PROWADZONYCH DZIAŁAŃ WINDYKACYJNYCH W WYBRANYCH PARAGRAFACH

Kontrolą prowadzonych działań windykacyjnych objęto należności powstałe i nieuregulowane według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. dla § 0570 i § 0580. Zgodnie z przyjętą metodologią do próby przyjęto po 3 zaległości w każdym z kontrolowanych paragrafów na kwotę 6 502,20 zł, co stanowi 81,21 % ogółem niezapłaconych należności w tych paragrafach tj. 8 006,80 zł, odpowiednio:

- § 0570 w wysokości 2 867,80 zł dotyczących 7 dłużników,
- § 0580 w wysokości 5 139,00 zł dotyczących 3 dłużników.

Paragraf 0570

Zgodnie z wydanymi decyzjami dla trzech skontrolowanych dłużników łączna wartość nałożonej kary grzywny wyniosła 1 700,00 zł. Ustalono, że dla jednej należności głównej w wysokości 500,00 zł wynikającej z decyzji wydanej w 2012 r. do dnia 31.12.2017 r. *(według stanu na dzień 17.05.2018 r.)* pomimo podejmowania szeregu działań windykacyjnych nie wpłynęła żadna wpłata. Dla kolejnego dłużnika, któremu do zwrotu z kwoty należności głównej w wysokości 700,00 zł pozostało do spłaty 370,50 zł *(US w Gorzowie na podstawie tytułu wykonawczego ściągnął część należności głównej w 2016 r. w wysokości 329,50 zł)* w roku 2017 pomimo podejmowania kolejnych działań do dnia 31.12.2017 r. również nie wpłynęła żadna wpłata. Dla trzeciego dłużnika, któremu po roku 2016 r. z należności głównej w wysokości 500,00 zł pozostało do spłaty 492,70 zł *(US w Gorzowie na podstawie tytułu wykonawczego ściągnął część należności głównej w 2016 r. w wysokości 7,30 zł)* pomimo podejmowania wielu działań windykacyjnych nie odnotowano w 2017 r. żadnej wpłaty *(szczegóły dotyczące działań windykacyjnych znajdują się w aktach sprawy)*.

Paragraf 0580

Zgodnie z wydanymi decyzjami dla trzech skontrolowanych dłużników łączna wartość nałożonej kary grzywny wyniosła 5 139,00 zł. Ustalono, że dla jednej należności głównej w wysokości 500,00 zł wynikającej z decyzji wydanej w 2017 r. do dnia 31.12.2017 r. pomimo podejmowania działań windykacyjnych nie odnotowano żadnej wpłaty. Dla kolejnego dłużnika należność główna, tj. kara grzywny w wysokości 3 000,00 zł, która wynikała z decyzji wydanej w 2016 r. pomimo podejmowanych czynności windykacyjnych, również nie została uregulowana. Dla trzeciego dłużnika, którego zobowiązanie powstało w 2012 r. w drodze decyzji administracyjnej tytułem nałożenia kary grzywny w wysokości 1 639,00 zł, na koniec 2017 r. nie odnotowano wpłaty wymagalnej należności. W stosunku do firmy podjęte zostały działania windykacyjne w tym wysłane upomnienie. W odpowiedzi na wysłane upomnienie, dłużnik przekazał informację o złożeniu przez niego wniosku o ogłoszenie upadłości. W związku z tym WIIH w Gorzowie odstąpił od złożenia tytułu wykonawczego i skierował pismo do Sędziego Komisarza prowadzącego postępowanie upadłościowe, w którym zgłosił

wierzytelności (*więcej informacji na temat podejmowanych działań windykacyjnych znajduje się w aktach sprawy*).

V. SPRAWOZDAWCZOŚĆ BUDŻETOWA

Rb-27 i Rb-28

Zgodnie z § 18, ust. 1. Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (*Dz.U.2016.1015*), sprawozdania Rb-27 i Rb-28 sporządza się:

- narastająco za kolejne miesiące roku budżetowego,
- za grudzień sporządza się narastająco od początku roku do końca grudnia z uwzględnieniem operacji finansowych dokonanych do 9 dnia roboczego następującego po roku budżetowym,
- za rok budżetowy, z tym że w zakresie budżetu państwa - z uwzględnieniem operacji finansowych związanych z rozliczeniami w okresie przejściowym po zakończeniu roku budżetowego.

Terminowość przekazywania sprawozdań Rb-27 i Rb-28 regulowana jest załącznikiem 38 powołanego rozporządzenia, zgodnie z którym WIIH w Gorzowie Wlkp., jako dysponent środków budżetu państwa trzeciego stopnia, przekazuje sprawozdania nie później niż 10 dni po upływie okresu sprawozdawczego, z wyjątkiem sprawozdania miesięcznego za grudzień, które można przekazać o 8 dni później.

Zespół kontrolny potwierdził, że sprawozdania Rb-27 i Rb-28 obejmowały wszystkie okresy sprawozdawcze wskazane w przedmiotowym rozporządzeniu i były przekazywane zgodnie z ustawowymi terminach.

Rb-N

Sposób sporządzania oraz terminy przekazywania sprawozdań Rb-N reguluje Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych (*Dz.U.2014.1773*).

Wzór, według którego należy sporządzić sprawozdanie Rb-N, określony jest w załączniku nr 3 do w/w rozporządzenia i obejmuje dwie części: należności oraz wybrane aktywa finansowe (część A) oraz należności z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji (część B).

Terminy przekazywania sprawozdań Rb-N określone zostały w załączniku nr 6 do w/w rozporządzenia, zgodnie z którym WIIH w Gorzowie Wlkp., jako dysponent środków budżetu państwa trzeciego stopnia, przekazuje sprawozdania kwartalne za I, II i III kwartał nie później niż 12 dni po upływie okresu sprawozdawczego, natomiast sprawozdanie kwartalne za IV kwartał nie później niż 26 dni po upływie okresu sprawozdawczego.

Skontrolowane sprawozdania Rb-N zostały sporządzone zgodnie ze wzorem stanowiącym załącznik nr 3 do rozporządzenia, a terminy ich przekazywania były zgodne z załącznikiem nr 6.

VI. PODSUMOWANIE

Ocenę skontrolowanej działalności dokonano w oparciu o stwierdzone nieprawidłowości i uchybienia:

Nieprawidłowości

1. Paragraf 4300 – Zakup usług pozostałych

Brak uzasadnionych okoliczności do wyrażenia zgody na wzrost wynagrodzenia (*wydatków budżetowych*) poprzez zawarcie aneksu do „Umowy o Obsługę Prawną”, zawartej w drodze oferty publicznej, co stanowi naruszenie art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (*Dz.U.2017.1579*) i stoi w sprzeczności z art. 632 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (*Dz.U.2017.459*),

2. Paragraf 0940 – Wpływy z rozliczeń z lat ubiegłych

W ewidencji księgowej na koncie 221, na dzień przeprowadzonej kontroli, nie ujęto zdarzeń związanych z wyrokami sądowymi, w wysokości kwot głównych należności, co skutkuje:

- brakiem wykazania prawidłowych wysokości kwot należności budżetowych,
- błędnymi zapisami wartości kwot wykazanych w sprawozdaniu Rb-27 (*kolumna 7 i 8*),
- brakiem zgodności kwoty wykazanej w sprawozdaniu Rb-27 (*kolumna 7*) z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej (*zestawienie sald i obrotów*),
- braku zapisów księgowych na koncie umorzeniowym (*761*), które nie występowało w planie kont WIIH.

Uchybienia

3. Paragraf 4300 – Zakup usług pozostałych

Błędne ujęcie w tym paragrafie wydatków na kwotę 1 456,00 zł dotyczących usługi hotelowej i gastronomicznej związanej z delegacją służbową pracowników WIIH w Gorzowie zamiast w paragrafie 4410 – Podróże krajowe służbowe.

4. Konto 221 nie jest prowadzone z uwzględnieniem podziałek klasyfikacji budżetowej.

Osobami odpowiedzialnymi za stwierdzone nieprawidłowości i uchybienia są:

- Pan Jan Kaźmierczak – Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (*ustalenie nr 1 i 2*),
- Pani Anna Kiezuń-Słowińska – Główna Księgowa WIIG w Gorzowie (*ustalenie nr 2, 3 i 4*).

Celem uniknięcia w przyszłości nieprawidłowości i uchybień działając na podstawie art. 46 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 roku o kontroli w administracji rządowej (*Dz.U.185.1092*), zalecam:

1. Przestrzeganie postanowień umowy i nie wyrażanie zgody na wzrost wynagrodzenia dla wykonawców, umów zawartych w drodze oferty publicznej bez uzasadnionych okoliczności, wynikających wprost z art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (*Dz.U.2017.1579*).

Ponieważ stopień szkodliwości dla finansów publicznych był znikomy, tj. wzrost wydatków poniesionych na obsługę prawną bez uzasadnionych okoliczności w kwocie 5 018,40 zł nieznacznie

przekroczył kwotę bagatelną w wysokości 4 271,51 zł, poniżej której czyn nie stanowi naruszenia dyscypliny finansów publicznych (*art. 26 ustawy*), oraz mając na względzie, że wzrost wydatków (*dokonany w dobrej wierze*) związany z podniesieniem wynagrodzenia za obsługę prawną nie naruszył zasad uczciwej konkurencji gdyż wynagrodzenie ryczałtowe po zmianie (*podwyższenie*) dalej pozostawało poniżej kwot wynagrodzenia zaproponowanego przez pozostałych oferentów zapytania publicznego, odstępuję od skierowania sprawy do Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych.

2. Zapewnić aby wszystkie zdarzenia gospodarcze o charakterze finansowym dotyczące ustalania należności Skarbu Państwa były przypisywane w wysokości wynikającej z dokumentów źródłowych (*w tym przypadku wyroki sądu*) i odpowiednio ujmowane na koncie 221 oraz:
 - dane ujęte w sprawozdaniu finansowym Rb-27 były zgodne z zapisami księgowymi,
 - plan kont jednostki został uzupełniony o konto 761,
 - kwoty umorzeń należności były prawidłowo ujmowane na koncie 761.

Z uwagi na fakt, że stwierdzona nieprawidłowość dotycząca ustalania należności Skarbu Państwa została usunięta bez zbędnej zwłoki w dniu 8 czerwca 2018 r. tj. po przeprowadzonej kontroli w Inspektoracie, która miała miejsce w dniach od 9 do 19 maja 2018 r., co zostało potwierdzone przez Panią Annę Kiezuń-Słowińską – Główną Księgową WIIH w przesłanym wydruku z ewidencji księgowej dla kont 760 i 761 według stanu na dzień 13 czerwca 2018 r., odstępuję od skierowania sprawy do Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych.

3. Prawidłowe ujmowanie wydatków w odpowiednich paragrafach zgodnie z klasyfikacją budżetową.
4. Prowadzenie zapisów księgowych na koncie 221 z uwzględnieniem podziałek klasyfikacji budżetowej.

Na podstawie art. 46 ust. 3 pkt. 3 ustawy o kontroli w administracji rządowej, oczekuję w terminie 15 dni liczonym od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o wykonaniu zaleceń oraz o podjętych działaniach lub przyczynach ich niepodjęcia.

WOJEWODA LUBUSKI

Władysław Dajczak